

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5839/2021
13.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Данијеле Николић, Гордане Џакула, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из места ..., чији је пуномоћник Немања Ковачевић адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 7622/19 од 26.03.2021. године, у седници већа одржаној 13.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 7622/19 од 26.03.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 7622/19 од 26.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 16341/18 од 14.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиљи АА исплати укупан износ од 4.540,29 динара и то појединачне износе ближе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом од дана доспелости сваког појединачног износа до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу ББ исплати укупан износ од 1.170,58 динара и то појединачне износе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом од дана доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка са законском затезном каматом. Ставом четвртим изреке, одбијен је приговор литиспенденције. Ставом петим изреке, ослобођени су тужиоци плаћања судских такси.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 7622/19 од 26.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П 16341/18 од 14.03.2019. године у ставу првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013 - УС, 74/2013 - УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса, или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужилаца, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, нити за уједначавање судске праксе, односно новим тумачењем права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Нижестепени судови су донели одлуку у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда да у ситуацији исплате пензије на кућну адресу, тужени не сноси трошкове готовинске исплате пензије од организационе јединице поште до кућне адресе корисника, већ да трошкови поштарине за сваки налог за исплату падају на терет корисника пензије, због чега тужиоци, који су изабрали опцију доставе пензије на кућну адресу, обуставом припадајућег износа пензије у висини трошкова провизије поште (поштарине) нису претрпели штету, нити се тужени за тај износ неосновано обогатио на њихов рачун.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд, на основу члана 404. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У конкретном случају ради се о спору мале вредности, у којем вредност предмета спора за сваког тужиоца очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, па зато ревизија тужилаца није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић